

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: FLODPIGENS VISE.

Citation: Aarestrup, Emil: "FLODPIGENS VISE.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-workid68700/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

FLODPIGENS VISE.

- I Jeg sad derhjemme fro og glad
I Faders store Bølgehal,
Og sang, jeg vidste selv ei hvad,
Saae Stjernes kud og Stjernefald.
- II Naar Solen kom til kjære Søe,
Havguden tog dens Rosenglands,
Og fletted den til Havets Møe,
Og Krandsen blev en Brudekrands.
- III Men lønlig klang en Citherstreng
Til Havets Bund saa vemodsøm
Deroppe fra den grønne Eng
Og natlig som en Tonedrøm.
- IV Og Havets Barm er mild og from,
Dets Pigers Hjerter er saa blødt,
Og Strengen klang: „kom, Elskte, kom!
Her bæver Duft og Rosenrødt!“
- V „Her bæver mangan Ungersvend
Som Rosenduft og Rosenrødt;
O Søe-Viol, forlad dit Hjem,
Høs os er det saa sødt, saa sødt!“

-
- VI Da steg jeg op den dunkle Vei,
Igjenem Jordens sorte Gang.
Min Taare randt, jeg saae det ei,
Fjernt hørte jeg en Yngling sang.
- VII Og ved et Gitter gyldenblank
I Kildegrotten bleg han sad.
Saa ømt jeg i hans Arme sank,
Den Yngling om mit Hjerte bad.
- VIII Som Rosenrødt og Rosenduft
Er du dog ei, du er saa bleg!
„Det gjør den kolde Natteluft,
Det tunge Kors, den lange Vei.“
- IX Men dog er du saa smuk, saa smuk,
Saa dybt dit milde Øies Blaae!
„Min Rose sank for flygtigt Pluk,
Og Lilien maa paa Graven staae.“
- X Fra Grotten gik han atter bort,
Jeg ene sad forladt igjen,
Og Natten kom saa dødningsort —
O Gud, hvor er min Hjertensven?
-